

Du bisch gsägnet, liebs Därwil.

Mit Fälder und Wälder,
Gärtä und Mattä,
mit em Trämli, wo verbindet,
em Birsig und em Marchbach,
mit lachendä Chinder,
und Menschä, wo schaffä, fiirä
und für enander do si.

Du bisch gsägnet, liebs Därwil, vom Mooswasä bis zum wissä Marchstei, vo dr Ettiger Stross bis zum 99er (nünänünzger) Chreisel.

> Bhiet euser Därwil im Leimedal Und alli, wo do lehrä und schaffä in dä Lädä und Firmenä, in dä Chindergärdä und Schuelzimmer.

Bhiet euser Därwil

und sig mit Dim guetä Geischt

an allne Sitzigä und in eusere Verein.

Befleglä euseri Chör und die sportlich Aktivä.

Fahr mit uf dä Velo vo euserä Chinder.

Bliib nooch in dä Händ vo dä Pflägendä im Bluemerai,

sitz bi dä Junge uf em Dorfblatz

und dreescht die Frau, wo ufemä Grab Wasser git.

Wo gliebt wird und gliddä, gschafft und gschloofä, gloobt und gfluecht, gläbt und gschtorbä: in jedem Odemzug bisch Du do.

Blitz uf in dr goldige Chugelä uf em Chilchturm. Bring Di in Erinnerig in dä Kläng vo eusere Orgelä. Bliib gegäwärtig im Güggel und halts wach: euser Verdrauä ins Läbe.

> Dass mer's nid vergässä: Du bisch gsägnet, liebs Därwil. Amen

Elke Kreiselmeyer nach dem Zuger Stadtsegen von Jacqueline Keune, übersetzt von Paul Gutzwiller